

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9508 af 15/12/1996 (Historisk)

**Ankestyrelsens principafgørelse U-12-96 om anerkendelse -
erhvervssygdom - tennisalbue - murer - uvant arbejde - kraftbetonet
arbejde - arbejdsskade**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 100558-96

Ankestyrelsens principafgørelse U-12-96 om anerkendelse - erhvervssygdom - tennisalbue - murer - uvant arbejde - kraftbetonet arbejde - arbejdsskade

Resume:

Ankestyrelsen ændrede Arbejdsskadestyrelsens afgørelse og anerkendte en anmeldt højresidig tennisalbue hos en 31-årig murer efter erhvervssygdomsbekendtgørelsens § 2, gruppe E, pkt. 6 b) i), da der efter overgang fra akkordarbejde med almindelige mursten til akkordarbejde med væsentligt større bredsten og dermed forøget mørtelmængde var tale om uvant og kraftbetonet arbejde.

Ankestyrelsen lagde til grund, at mandens højresidige tennisalbue var opstået ca. 6 uger efter overgangen fra arbejde med almindelige mursten til arbejde med bredsten.

Kassation:

Principafgørelsen er afløst af en nyere afgørelse

Kassationsdato:

02-12-2010

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lovbekendtgørelse nr. 789 af 28. august 1996 - § 9, nr. 4 og § 10, stk. 1, nr. 1

Note:

Erstattet af Principafgørelse U-5-99

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte spørgsmålet om anerkendelse af en anmeldt højresidig tennisalbue hos en 31-årig murer.

Manden havde, siden han i 1979 kom i lære, arbejdet inden for murerfaget. I perioden 1984 - 1994 havde han deltaget i bygningen af et sygehus.

I efteråret 1994 ændrede man akkorden ved opbygning af skillerum. Fra at anvende almindelige mursten gik man over til at anvende såkaldte bredsten, der var bredere og tungere end almindelige mursten, og som krævede anvendelse af øget mørtelmængde pr. sten. En almindelig mursten vejede ifølge journal fra arbejdsmedicinsk klinik 2 kg, og den tilhørende mørtelmængde vejede 2 kg. En bredsten vejede 3 kg, og den tilhørende mørtelmængde vejede ligeledes 3 kg.

Manden murede 1500 - 2000 mursten om dagen både før og efter overgangen til anvendelse af bredsten. Efter overgangen til bredsten betød det, at han med venstre hånd løftede 6 tons mursten om dagen. Med højre hånd tog han med en murske de 3 kg mørtel pr. sten fra en balje og trak mørtlen op med en supinationsbevægelse. Herefter strakte han ud i albuen og klaskede mørtlen ned på murstenen. Symptomerne på højresidig tennisalbue opstod ca. 6-8 uger efter overgangen til anvendelse af bredsten.

Arbejdsskadestyrelsen afviste at anerkende den anmeldte højresidige tennisalbue som erhvervssygdom. Ved afgørelsen lagde Arbejdsskadestyrelsen vægt på, at mandens arbejdsopgave ikke havde været

uvant, og bemærkede, at det, at der havde været tale om andre typer mursten, ikke gjorde, at arbejdet kunne vurderes som uvant.

I klagen til Ankestyrelsen henviste mandens fagforening til en medsendt dom af 28. april 1993 fra Østre Landsret, og anførte, at mandens tilfælde mindede meget om den i dommen refererede sag, idet der også i dommen var tale om en person, der fik tennisalbue efter overgang til arbejde med store sten.

Fagforeningen oplyste, at en almindelig mursten vejede 2,85 kg plus mørtel 1,2 kg, i alt ca. 4 kg, og at en bredsten vejede 4,275 kg plus mørtel 1,8 kg, i alt 6 kg. Ifølge fagforeningen havde den daglige belastning således været 6 tons med almindelige sten og 9 tons med bredsten. Fagforeningen fandt, at arbejdet med bredsten var uvant for manden, da han ikke tidligere havde arbejdet med disse sten, samt at arbejdet desuden var kraftbetonet.

Efter at have fået landsretsdommen forelagt til udtalelse meddelte Arbejdsskadestyrelsen, at genoptagelse af sagen var under overvejelse, og at manden ville modtage en ny afgørelse. Hermed bortfaldt sagen i Ankestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsen indhentede udtalelse fra arbejdsgiveren, der oplyste, at bredsten målte 225 x 70 x 55 mm, og gjorde opmærksom på, at akkorden ikke var ændret.

En af Arbejdsskadestyrelsen indhentet speciallægeerklæring bekræftede diagnosen højresidig tennisalbue.

I en ny afgørelse fastholdt Arbejdsskadestyrelsen afvisningen af at anerkende lidelsen. Arbejdsskadestyrelsen lagde vægt på, at der ikke havde været tale om uvant arbejde, og at der derudover ikke havde været tale om kraftbetonet arbejde, idet manden havde foretaget enkeltløft af mørtel på 1,8 kg.

Fagforeningen klagede påny til Ankestyrelsen og gentog, at det uvante bestod i, at manden aldrig tidligere havde arbejdet med bredsten, som var ca. 50% større end almindelige mursten. Den daglige løftebyrde blev således væsentligt forøget ved overgangen til bredsten, og samtidig var der tale om vridninger i albuen samt løft i forskellige længder fra kroppen.

Arbejdsgiveren oplyste til Ankestyrelsen, at den anvendte mørtel mængde var 1,6 kg ved almindelige sten og 2,8 kg ved bredsten.

Afgørelse:

Ankestyrelsen lagde til grund, at mandens højresidige tennisalbue var opstået ca. 6 uger efter overgangen fra arbejde med almindelige mursten til arbejde med bredsten.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at arbejdet i den omhandlede periode var akkordarbejde og alene bestod i opmuring af skillevægge på sygehuset, og at der således ikke havde været tale om varieret arbejde med kvalitativt forskellige arbejdsfunktioner, jf. den generelle betingelse i erhvervssygdomsbekendtgørelsens § 2, gruppe E, pkt. 6.

Ankestyrelsen vurderede, at arbejdet med de større bredsten og den derved forøgede mørtelmængde måtte betegnes som uvant og kraftbetonet. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at mængden af mørtel, som manden havde håndteret med højre hånd, efter overgangen til anvendelse af bredsten blev forøget fra 1,6 kg til 2,8 kg, jf. de fra arbejdsgiveren bekræftede oplysninger om anvendt mørtelmængde, og at arbejdet derfor måtte betegnes som uvant.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at håndtering af næsten 3 kg mørtel med gentagne drejebevægelser af højre håndled på op til ca. 2.000 gange om dagen måtte betegnes som kraftbetonet.

Ankestyrelsen ændrede således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse og anerkendte den anmeldte højresidige tennisløbue efter erhvervs sygdomsbekendtgørelsens § 2, gruppe E, pkt. 6 b) i).